

РЕШЕНИЕ

№ 2540

гр. София, 15.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **299** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на на ЗД „Б. инс“ АДq срещу Решение № 1122/29.11.2021 г., постановено по НАХД № 11377/2021 г. по описа на СРС, НО, 110 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-608/20.07.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН,с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. чл. 644, ал. 2, предложение второ, във връзка с чл. 644, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ, за нарушение на чл. 496, ал. 2, вр. с ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба се твърди, че постановеното решение е незаконосъобразно. Посочено е, че твърдяното нарушение не е повторно. Сочи се, че правото на защита на дружеството е нарушено, тъй като в АУАН липсват данни да е налице предишно нарушение от същия вид. Твърди се, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения - неправилно е определена датата на извършване на нарушението, както и че не е спазен срокът по чл. 34 от ЗАНН. Посочено е, че наложената санкция не съответства на тежестта и характера на извършеното нарушение. Изложени са аргументи, че установеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП.

Алтернативно се прави искане да бъде изменено издаденото НП, като санкцията бъде определена на основание чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ и в законоустановения минимум. В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касация – Заместник-председателят на Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Г., който оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София - град, IV касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че в КФН постъпила жалба с вх № 91-02-602/14.05.2021 г. от Р. А. В., в която се съдържало оплакване за липса на произнасяне на застрахователя по заведена претенция №[ЕИК], на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, обективирана в полица №BG/02/120002337879, на ЗД [фирма] била извършена проверка от длъжностно лице в КФН.

В хода на проверката по жалбата, с писмо изх. №91-02-602/19.05.2021 г. по описа на КФН, били изискани от застрахователя писмени обяснения по случая, както и представяне на относимите към процесната претенция документи.

С писмо вх. №91-02-602/27.05.2021 г., в КФН постъпил отговор от дружеството, ведно с приложени към него документи.

След проверка и анализ на събраната документация, било установено, че на 16.10.2020 г. пред ЗД [фирма] е предявена претенция №[ЕГН], вследствие на подаден документ - Уведомление за щета по застраховка „Гражданска отговорност на МПС“ от Р. А. В., по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП, вследствие на което са причинени увреждания на лек автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС], на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, обективиран в застрахователна полица №BG/02/120002337879, с период на застрахователно събитие от 18.08.2020 г. до 17.08.2021 г. включително.

Установено било още, че на 16.10.2020 г. увреденото лице е представило доказателства, необходими за установяване на претенцията по основание и размер, пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетението, както и обстоятелството, че на 16.10.2020 г. е извършен оглед на увредения автомобил, за който е съставен документ – Опис на претенция, а на 20.01.2021 г. е извършен допълнителен оглед на увредения автомобил, за който е съставен документ – Опис на претенция. Било установено, че ЗД [фирма] се е произнесло по процесната претенция на 20.05.2021 г., като е изплатило на Р. А. В. застрахователно обезщетение в размер на 609,80 лева. Въз основа на така направените констатации, бил съставен АУАН № Р-06-516/08.06.2021 г. След запознаване с преписката от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, било издадено процесното НП № Р-10-608/20.07.2021 г. срещу ЗД [фирма] за

нарушение на чл. 496, ал. 2, във вр. с ал. 1 от КЗ.

За да потвърди процесното НП, Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на материалния закон. Приел е още, че правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството и е определен размерът на санкцията.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Неоснователни са направените в касационната жалба възражения за допуснати съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство. Спарен е срокът по чл. 34 от ЗАНН при издаването на АУАН. Правилно е установена и датата на извършване на нарушението.

Касационната инстанция споделя изцяло изводите на СРС, че доказателствата по делото установяват по несъмнен начин извършването от обективна страна от санкционираното дружество на нарушението по чл. 496, ал. 2, вр. ал. 1 КЗ. Според чл. 496, ал. 1 от КЗ, срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции. Според, ал. 2 на същата разпоредба, в срока по, ал. 1 лицето, пред което е предявена претенцията, трябва да: 1. определи и изплати размера на обезщетението, или 2. даде мотивиран отговор по предявените претенции, когато: а) отказва плащане, или б) основанийето на претенцията не е било напълно установено, или в) размерът на вредите не е бил напълно установен.

В настоящия случай застрахователната претенция е предявена на 16.10.2020 г., а дължимото обезщетение е изплатено на 20.05.2021 г. след изтичане на законово определения срок, с което дружеството е осъществило състава на вмененото му административно нарушение.

Възражението за неправилно налагане на санкцията при условията на повторност, е неоснователно. Установеното нарушение е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-290/09.06.2020 г. /влязло в сила на 12.01.2021 г./, с което на дружеството е наложена санкция за същото по вид нарушение. Съобразно нормата на 52, ал. 4 от ЗАНН, административнонаказващият орган следва да прецени законосъобразността на съставения АУАН, като след това определи санкция за установеното нарушение. При определяне на санкцията административнонаказващият орган е длъжен да вземе предвид всички отегчаващи и смекчаващи вината обстоятелства, което е направено в процесния случай.

Според чл. 644, ал. 2 от КЗ, при повторно нарушение на разпоредбите на КЗ, следва да бъде наложена санкция в размер от 2000 до 40 000 лв. Определената санкция е ориентирана към законоустановения минимум, поради което същата не следва да бъде намалявана.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на

обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока. Неоснователно е възражението на касатора, че в случая се касае маловажно нарушение, както и че наложената имуществена санкция не отговаря на целите на наказанието. Размерът на имуществената санкция съобразен с посоченото в санкционната норма, поради което, и с оглед наличието на предишни нарушения, не може да се приеме, че е прекомерен или несъответстващ на тежестта на нарушението. При този изход на спора на ответника се дължат разноски в производството за касационната инстанция на основание чл. 63д от ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 от АПК, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1122/29.11.2021 г., постановено по НАХД № 11377/2021 г. по описа на СРС, НО, 110 състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от С. С. П. и К. Д. К., да заплати на КФН сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.